

Brødremenighedens Danske Mission – BDM

Danish Moravian Mission

Ydre Missions Hus - Nørregade 14 - 6070 Christiansfeld
tel. 0045 7456 2233 - mail: bdm@dmr.org - web: www.bdm-dk.dk

Kigoma i påsken 2010

Kære familie og venner.

Jeg har lige været til en gudstjeneste nede i vores lokale kirke. Den varede kun en time, og så var den stille og rolig, hvilket er meget atypisk. Der plejer at være to kor på og HØJ musik, og så kan den godt vare i 3 timer. I dag var det stille og roligt og varede kun en times tid, så det var virkelig dejligt. Det hænger selvfølgelig sammen med, at det var en langfredags gudstjeneste. Så det bliver spændende, om de giver den fuld gas på søndag, hvor det er påskedag.

Udenfor hopper pigerne på trampolin og hygger sig med det. De nyder meget at være ude at lege og er atter sunde og raske efter at have været en del syge.

Sidste søndag kom Just hjem fra den nordlige del af Tanzania. Han var af sted en hel uge. Hele ugen var pigerne syge på skift, med feber, opkast og astma, og Thea fik mellemørebetændelse. Inden vi tog herved var det min store frygt at komme til at stå med pigerne alene, hvis de blev syge. Og i den uge, hvor Just var af sted, var det virkelig massivt. Men midt i det hele oplevede jeg en stor fred. Det er stort at opleve, når frygt bliver erstattet med fred.

Om onsdagen er jeg begyndt at være med i en skole, som en englænder, Andy, har startet. Bredden på de 24 børn er ret stor. En er på 6 år, og den ældste på 11 har aldrig før gået i skole. Børnene jubler ikke når det er weekend, for så skal de undvære skolen i 2 dage. De elsker virkelig at gå i skolen.

Sidst jeg var af sted, skulle jeg hjælpe dem med at få målt, hvor høje deres solsikker var blevet. Nogle enkelte af dem kunne tælle i hovedet, men andre måtte tage fingrene i brug, når tallet blev for stort. Men hvad gør man, når fingrene slipper op? Ja, så fortsætter man med tæerne. Den tanke har alligevel aldrig strejft mig, at de kunne bruges i den henseende.

Senere samme dag kom en af drengene hen for at spørge om hjælp. I stedet for at lægge min hånd på hans hoved, lagde jeg forsigtigt linealen, som jeg holdt i min hånd på hans hoved. Straks undveg han. Han var sikker på, at jeg ville slå ham! Jeg havde slet ikke tænkt på, at han ville opfatte det på denne måde. Glimtvis forstår jeg lidt af, hvad børnene må opleve derhjemme og, hvad de er vant til fra en anden skole, de har gået på.

Vores nabodreng bliver næsten slået dagligt i skolen. Så jeg kan godt forstå, at denne dreng, som jeg bare ville vise omsorg, opfattede det anderledes.

Vi påtænker øge vores søndagsskolearbejde til et par eftermiddage om ugen, og så inddrage nogle af de unge fra ungdomsgruppen i dette arbejde. Bed gerne om visdom til dette.

Vi vil ønske jer alle en glædelig påske.

Kærlig hilsen

Thea, Esther, Anna, Just og Susanne